

2014

XXI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція

30 – 31 березня 2014 р.

ЧАСТИНА 2

Секції:

Економіка

Педагогіка

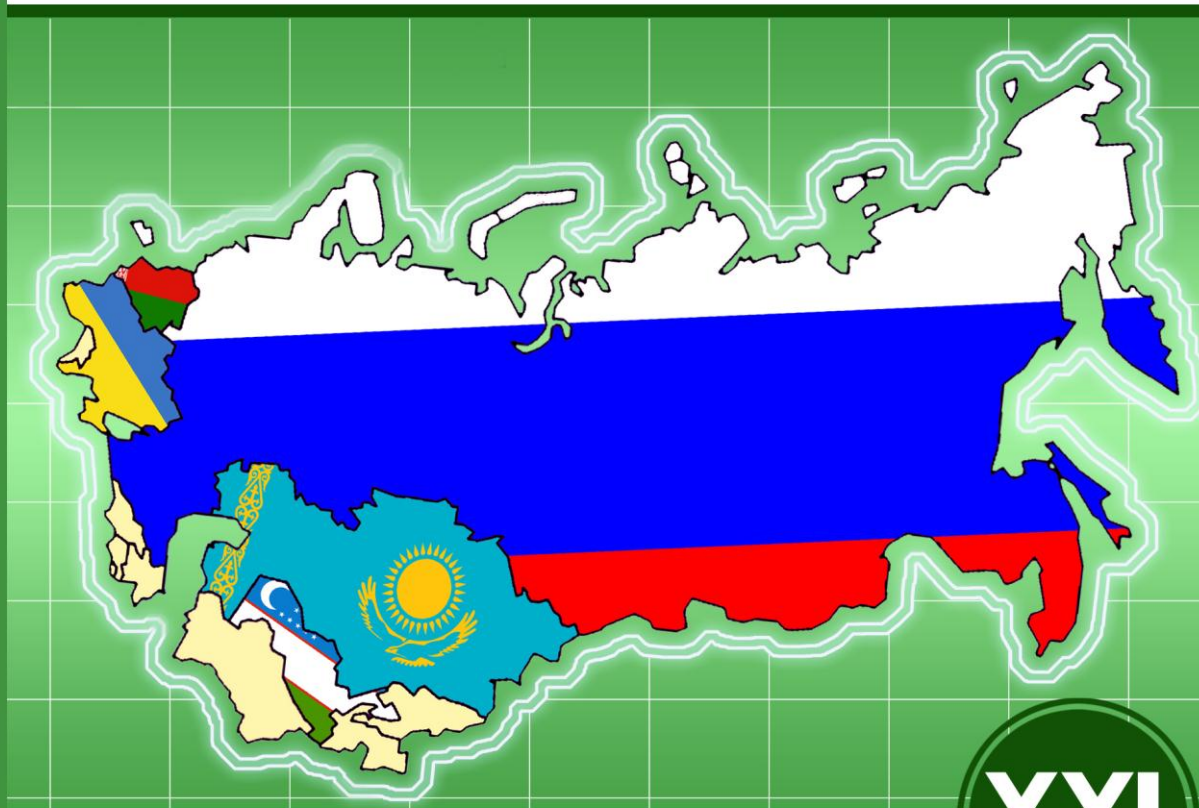
Історія

Психологія

Математика

Філологічні науки

Проблеми та перспективи
розвитку науки на початку третього тисячоліття
у країнах СНД

Переяслав-Хмельницький
2014

XXI

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД

«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття
у країнах СНД»**

30 – 31 березня 2014 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
ЧАСТИНА 2

Матеріали XXI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у країнах СНД»// Збірник наукових праць.– Переяслав-Хмельницький, 2014 р. – 244 с.

Материалы XXI Международной научно-практической интернет-конференции «Проблемы и перспективы развития науки в начале третьего тысячелетия в странах СНГ» // Сборник научных трудов. - Переяслав-Хмельницкий, 2014г. –244 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П.Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П.Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины, ректор ГВУЗ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды».

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик к.ф.н., доцент;

Я.О. Потапенко д.і.н., доцент;

Т.М. Боголіб д.е.н., професор;

Г.Л. Токмань д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік к.і.н.;

С.М. Кикоть к.і.н.

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик к.ф.н., доцент;

Я.О. Потапенко д.и.н., доцент;

Т.М. Боголиб д.э.н., профессор;

Г.Л. Токмань д.п.н., профессор;

Н.В. Игнатенко к.п.н., профессор;

В.В. Куйбида к.биол.н., доцент;

В.А. Винс к.псих.н.;

Ю.В. Бобровник к.и.н.;

С.М. Кикотьк.и.н.

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В.Бобровник,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,

Ю.С. Табачок.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровник,

Ю.С. Табачок.

На нашу думку, засвоєння музично-теоретичних знань на заняттях музики дає можливість учням відчутти глибоку ідейну єдність творів різних народів, спільність художнього змісту у музичній культурі різних націй, зрозуміти процес постійного взаємовпливу, взаємозбагачення національних музичних культур та композиторських шкіл різних держав.

Отже, сучасні уроки музики мають бути спрямовані на виховання толерантності, на формування між вчителем та учнями демократичних, довірливих відносин, які були б підкріплені морально-духовними цінностями та патріотичним ставленням до рідної землі.

Література:

1. Бобовнікова Л.О. Толерантність як фактор становлення сучасного українського суспільства / Л.О. Бобовнікова // Вчені записки Таврійського національного університету ім. В.І. Вернадського. –Т., 2004. –125 с. – (Серія “Філософія” 17(56) ; № 2).
2. Кравченко П. Толерантність як принцип консолідації вітчизняного соціуму / П. Кравченко // Філософські обрії. – К., 2000. – № 3. – С. 45.
3. Ярская В. Н. Сучасний світ і проблема толерантності / В.Н. Ярская // Вісник психолого-соціальної та корекційно-реабілітаційної роботи. – К., 1996. – № 1. – С. 65.
4. Койкова Е. І. Методика виховання толерантності молодших школярів засобами музики: навчально-методичний посібник / Е. І. Койкова. –Сімферополь: Н. Ореанда, 2007. – 108 с.

Науковий керівник:

кандидат педагогічних наук Мережка Юлія Валеріївна.

**Леонід Кочеригін,
(Київ, Україна)**

УСВІДОМЛЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ СИТУАЦІЙ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКІВ

Актуальність проблеми. Аналіз наукових праць, що присвячені проблемам методології педагогіки та педагогічних досліджень свідчить, що під методологією педагогіки розуміється система знань про вихідні положення, підґрунтя та структуру педагогічної теорії, про принципи підходу та способи добування знань, які правильно відображають педагогічну діяльність, що безперервно змінюється в умовах суспільства, яке розвивається.

Методологічними і теоретичними засадами дослідження виступили: концепції: всебічного гармонійного розвитку особистості (Я.Корчак, О.Леонтьєв, Г.Люблінська, В.Сухомлинський); фундаментальні положення науки про діалектичний взаємозв'язок діяльності та свідомості особистості (Л.Анциферова, Л.Виготський, С.Рубінштейн, К.Ушинський, Г.Щукина); принципи і категорії педагогічної науки (Ш.Амонашвілі, Ю.Бабанський, А.Бударний, Я.Коменський, О.Савченко); дані вікової та педагогічної психології про індивідуальні особливості навчальної діяльності студентів (П.Блонський, Д.Богоявленський, Л.Виготський, Н.Менчинська); теорія навчальної діяльності і поетапного формування розумових дій дитини (П.Гальперін, В.Давидов, Д.Ельконін, Н.Талізін, Л.Фрідман).

Мета статті – розглянути проблему щодо індивідуально-орієнтованого підходу у формуванні професійної спрямованості майбутнього землевпорядника та подальшого її вивчення, аналізу, бачення та розуміння.

Виклад основного матеріалу. Теорія пізнання – у контексті взаємозв'язку теорії та практики, експлікації емпіричних і теоретичних рівнів пізнання, пізнання як активної перетворювальної й відображувальної діяльності; положення психології про організацію навчально-пізнавальної діяльності (В.В.Давидов, Д.Б.Ельконін, Г.С.Костюк, С.Л.Рубінштейн, Г.С.Середа та ін.); концепція розбудови народної освіти на основі індивідуалізації, гуманізації, демократизації, інтенсифікації навчання (Ю.К.Бабанський, М.О.Данилов, Б.П.Єсіпов, С.У.Гончаренко, К.Д.Ушинський); теорія особистісно-орієнтованого навчання (Н.Ф.Талізін, І.С.Якиманська); концепція поетапного формування розумових дій (Л.С.Виготський І.Я.Лернер, Н.О.Менчинська, В.Ф.Паламарчук); система наукових знань про закономірності формування особистості у процесі життєдіяльності (Л.І.Анциферова, О.М.Леонтьєв, Б.Ф.Ломов, А.В.Петровський).

Методологія педагогіки – вчення про педагогічні знання і процес його добування. Вона включає:

1) вчення про структуру та функції педагогічного знання.

2) вихідні, ключові, фундаментальні, філософські загальнонаукові та педагогічні положення (теорії, концепції, гіпотези).

3) вчення про методи педагогічного пізнання [2].

Методологія сучасного дослідження передбачає проходження дослідником декількох логічних етапів. Сукупність цих етапів представляють собою спосіб отримання результатів. До них відносяться:

1) усвідомлення проблемних ситуацій дійсності – протиріччя, труднощі тощо;

2) постановка дослідницької проблеми, вибір або формування об'єкта дослідження;

3) формування системи цілей, вибір мети конкретного дослідження;

4) висунення гіпотези;

5) вибір підходу до дослідження;

6) вибір методичної системи і формування методичного апарату дослідження;

7) емпіричний етап;

8) аналіз, перевірка гіпотез, узагальнення, опис;

9) прогноз можливостей подальшого застосування результатів дослідження, включення їх в систему сучасного знання.

Принципово новими елементами змісту освіти є формування особистісного досвіду індивідуальної професійної діяльності майбутнього землевпорядника, забезпечення найновіших технологій розвитку його особистості, гуманізація навчально-виховного процесу, диференціація змісту, посилення практичного і творчого спрямування навчальної діяльності.

Наші пошуки відносяться до прикладних досліджень, в ході яких здійснюється повний цикл пізнання від проблемних ситуацій, які виокремлені безпосередньо у практиці (проблеми індивідуальної роботи зі спеціальних

дисциплін для підвищення професійної освіти майбутніх землевпорядників), через абстрагування у дослідженні (виокремлення компонентів методики організації індивідуальної роботи та обґрунтування психолого-педагогічних умов формування спеціальної компетентності у студентів вищого сільськогосподарського навчального закладу – майбутніх землевпорядників), і до повернення знов таки до практичної діяльності, тобто до впровадження результатів дослідження у професійну підготовку землевпорядників.

Становлення України як держави європейського типу, розвиток демократичних засад відкритого громадянського суспільства, засвоєння ментальності вільної людини-громадянина і цінностей гуманізму цілком залежать від ефективності соціально-економічних перетворень, відповідності їм структури і діяльності соціально-політичних інститутів, що створюються державою, способу життя і свідомості людей.

Аналіз педагогічної та психологічної літератури засвідчив, що проблемі індивідуалізації навчання завжди приділялася належна увага.

У практиці ВНЗ вона не знайшла науково-обґрунтованого вирішення, яке б забезпечувало належний рівень підготовки. Пошуки такої системи навчання здійснювалися і проводяться постійно. Про це свідчать праці класиків педагогіки Дж.Дьюї, Й.Г.Песталоцці, М.І.Пирогова, Ж.-Ж.Руссо, К.Д.Ушинського, В.О.Сухомлинського, та ін.

Проблема індивідуалізації та диференціації навчання досліджувалась у різних аспектах, а саме: загальнотеоретичні питання індивідуалізації навчання відображені у працях Ш.А.Амонашвілі, Ю.К.Бабанського, П.П.Блонського, О.О.Бударного, М.О.Данилова, Б.П.Єсіпова, І.Т.Огородникова, В.Ф.Шаталова, М.М.Шахмаєва, С.Т.Шацького, О.Г.Ярошенко; залежність між інформаційними і психічними явищами та психологічний аспект цієї проблеми досліджували Б.Г.Ананьєв, Дж. Брунер, Л.С.Виготський, Д.Б.Ельконін, Г.С.Костюк, О.М.Леонтьєв, С.Л.Рубінштейн; ефективному поєднанню групової та індивідуальної роботи учнів присвячені праці В.П.Барабаша, Т.М.Ніколаєвої, І.М.Чередова, І.А.Чурикова та інших; проблему індивідуалізації та диференціації навчання, висвітлення рівнів, форм і видів диференціації та її навчально-методичного забезпечення досліджували О.І.Бугайов, Ю.З.Гільбух, Л.В.Занков, В.В.Давидов, В.А.Крутецький, В.О.Онищук, В.Ф.Паламарчук, І.Є.Унт; зміст та методи діагностики розвитку дітей вивчали П.Я.Гальперін, З.І.Калмикова та ін. Серед найвагоміших здобутків у розробці психолого-педагогічної теорії розвитку здібностей особистості виділяються результати досліджень В.І.Бондаря, В.І.Маслова, О.Г.Мороза, В.Ф.Паламарчук та інших.

На основі аналізу педагогічної практики зі спеціальних дисциплін із землевпорядкування виявлено недостатній рівень ефективності організації індивідуальної роботи студентів при проведенні навчальних занять, відсутність конкретних методичних рекомендацій та дидактичних матеріалів до певних тем, окремих розділів, відсутність моделі організації, невизначеність критеріїв тощо.

Водночас ще не завжди повною мірою усвідомлюються організаційні і методичні аспекти індивідуально-диференційованого навчання. Нерідко виникають труднощі під час опрацювання індивідуально-диференційованих завдань для самостійної роботи студентів. Завдання диференціюються епізодично. Отже, протиріччя, що виникли між потребою організації навчально-виховного процесу одночасно з урахуванням різних рівнів складності навчання, утверджених усіма засобами цінності й гідності особистості, і недостатньою теоретичною і методичною розробленістю технологій, які можуть бути придатними для досягнення мети, зумовили вибір теми нашого дослідження.

Організаційно-педагогічною умовою є професійна майстерність викладача, його компетенція – навчити студента не тільки професійному контенту, а допомогти навчитися, отримати конкурентоздатність за рахунок формування компетентностей [3].

Детермінантами (філософсько-методологічними принципами) розвитку системи професійної освіти у XXI столітті є її фундаменталізація і гуманізація [1]. Згідно з ними, сучасна система професійної освіти повинна базуватися на сучасних наукових досягненнях, новітніх педагогічних технологіях і бути спрямована на людину, її інтереси і потреби. Метою і кінцевим її результатом повинно бути формування нового типу особистості – професійно-компетентної, відповідальної за доручену справу, порядної, толерантної, відкритої до демократичного спілкування і розвитку в національному і міжнародному вимірі; громадянина, який пишається своєю державою, без комплексу «меншовартості», готового до творчого співробітництва в усіх сферах своєї діяльності, в яких повинен прагнути реалізувати людські фундаментальні цінності.

Аналіз стану як вітчизняної системи професійної освіти землевпорядників в цілому, так і професійної освіти техніків-землевпорядників свідчить: сучасний етап їх розвитку характеризується тим, що старі механізми вже не діють («авторитарно-імперативні» – Ш.О.Амонашвілі), а нові (гуманістичні) ще не виникли. Організація освіти у вітчизняних ВНЗ I-II рівнів акредитації переважно спрямовується на передачу програмованих знань, навичок і вмінь, а формування ціннісно-мотиваційної сфери особистості, на жаль, залишається на другому плані, або взагалі не розглядається. Ця освіта переважно має авторитарний характер і спрямована на соціалізацію особистості з позицій його максимальної корисності для країни, а індивідуально-особистісний розвиток, потреби, схильності тих хто навчається, відповідність їх здібностей обраному фаху в багатьох випадках не враховуються.

Висновок. Принцип індивідуалізації, урахування індивідуальних характеристик кожного студента – всебічне вивчення його можливостей, моделювання найближчого розвитку (проекування власної траєкторії навчальних досягнень) на основі реального знання їхніх індивідуальних особливостей повинен стати реальним, а не декларованим підґрунтям інноваційних процесів в сучасному освітньому процесі ВНЗ.

Література:

1. Бабанский Ю.К. Рациональная организация учебной деятельности. – М.: Знание, 1981. – 96 с.
2. Білан Л.Л. Методика викладання у вищій аграрній школі: Навч. посібник/ Л.Л. Білан – Ніжин, ПП Лисенко, 2010. – 299 с.
3. Петрук В. Проблеми соціалізації та індивідуалізації навчання в умовах сучасного інформаційно-освітнього середовища / В. Петрук. - С.86-93. - Библиогр.: с. 93 // Освіта і управління : наук.-практ. журн. - Київ. 2011 р. Т. 14 Чис. 2/3.
- 4.

Науковий керівник:

кандидат педагогічних наук, доцент Кубітський Сергій Олегович.

СЕКЦІЯ: ПЕДАГОГІКА

Н. Абдусаматова (Наманган, Узбекистон)	
МАКТАБГАЧА ЁШДАГИ БОЛАЛАРНИ ИНТЕГРАЦИЯЛАШАГАН ТАЪЛИМ АСОСИДА МАЪНАВИЙ АХЛОҚИЙ ТАРБИЯЛАШДА ШАРҚ МУТАФАККИРЛАРИ ПЕДАГОГИК ФИКРЛАРИНИНГ ТУТГАН ЎРНИ	119
Айгуль Алдабергенова, Айгерим Мухамедиева (Талдықорған, Қазақстан)	
ОҚЫТУДЫ ИНТЕРАКТИВТИ ЖҮЙЕЛЕР АРҚЫЛЫ ҰЙЫМДАСТЫРУДЫҢ ДИДАКТИКАЛЫҚ НЕГІЗІ	120
Тетяна Арменчу (Ізмаїл, Україна)	
МЕДІАОСВІТА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Наталья Ашихмина (Гомель, Беларусь)	
ОРГАНИЗАЦИЯ МЕТОДИЧЕСКОЙ РАБОТЫ С ПЕДАГОГАМИ ПО ПОВЫШЕНИЮ ПРОФМАСТЕРСТВА	124
Николай Бажанов (Таганрог, Россия)	
ОСОБЕННОСТИ КОНТРОЛЯ ЗНАНИЙ МАТЕМАТИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН У СТУДЕНТОВ ИУЭЭиСС ЮФУ	126
Іван Бахов (Київ, Україна)	
ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	127
Маманазаров Бахром (Узбекистан, Самарканд)	
НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПРОГРАММНО-ПЕДАГОГИЧЕСКИХ СРЕДСТВ В УЧЕБНОМ ПРОЦЕССЕ	129
Тетяна Безпала, Любош Капштик (Пирятин, Україна)	
Організація контролю якості підготовки фахівців у ВНЗ І-ІІ рівня акредитації	130
Айгуль Бекетова (Талдықорған, Қазақстан)	
ЖОБА ӘДІСІН ПРОГРАММАЛАУДЫ ОҚЫТУДА ҚОЛДАНУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	132
Людмила Волкова (Одеса, Україна)	
ОСНОВНІ ПІДХОДИ РОЗВИТКУ І СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	134
Бақытқұл Есентаева (Талдықорған, Қазақстан)	
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ КРЕАТИВТІЛІК МАЗМҰНЫ	136
Елена Игнатова, Вера Омарова (Павлодар, Қазақстан)	
НАЦИОНАЛЬНАЯ РАМКА КВАЛИФАКАЦИЙ КАК УСЛОВИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ	139
Бораш Кенжебеков, Сәуле Нұрқасымова, Әсел Аубакирова (Қазақстан Республикасы, Астана қаласы)	
БОЛАШАҚ ПЕДАГОГТАРДЫҢ КӘСІБИ ҚҰЗЫРЕТТІЛІГІН ҚАЛЫПТАСТЫРУ	140
Віра Кобелюк (Київ, Україна)	
ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ УЧНІВ НА ШКІЛЬНИХ МУЗИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ	142
Леонід Кочеригін (Київ, Україна)	
УСВІДОМЛЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ СИТУАЦІЙ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКІВ	144
Ігор Лакшинський (Київ, Україна)	
ЗНАЧЕННЯ ВОКАЛЬНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ	146
Арина Медушевская (Гомель, Беларусь)	
ПРИНЦИПЫ И УСЛОВИЯ ОРГАНИЗАЦИИ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ	147
Евгения Неведомская (Киев, Украина)	
ПОДГОТОВИТЕЛЬНЫЙ ЭТАП ПРИ ФОРМИРОВАНИИ НАУЧНЫХ ПОНЯТИЙ У СТУДЕНТОВ	149
Сауле Нурқасымова, Тажибай Сапарбаев, Альбина Койтолеуова (Астана, Қазақстан)	
ПРИМЕНЕНИЕ ВИРТУАЛЬНО – АНИМАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРЕПОДАВАНИИ ФИЗИКИ	151
Б.А. Нурмагамбетова (Павлодар, Қазақстан)	
О ПОЭТАПНОМ ВНЕДРЕНИИ ГЕНДЕРНОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ В УЧЕБНЫЕ ПРОГРАММЫ СПЕЦИАЛЬНОСТИ «СОЦИАЛЬНАЯ ПЕДАГОГИКА И САМОПОЗНАНИЕ»	153
Бақытқұл Есентаева (Талдықорған, Қазақстан)	
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ КРЕАТИВТІЛІК МАЗМҰНЫ	155
Вера Омарова, Елена Игнатова (Павлодар, Қазақстан)	
ТЕХНОЛОГИЯ РАЗРАБОТКИ КОНТРОЛЬНО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ МАТЕРИАЛОВ	156
Юлія Семенова (Луганськ, Україна)	
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ З НАДАННЯ ПІДТРИМКИ ДІТЯМ ВРАЗЛИВИХ ГРУП В УКРАЇНІ У 70-80-ТІ РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ	158
Елена Снегирева (Усть-Каменогорск, Қазақстан)	
РАЗВИТИЕ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В КАЗАХСТАНЕ	160
С.Б.Туякбаева (Астана, Қазақстан)	
МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ УЧЕБНОГО ПРОЦЕССА	161
С.Б.Туякбаева (Астана, Қазақстан)	
ТЕХНОЛОГИЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ	163
У Хуймін (Одеса, Україна)	
ФЕНОМЕН ХУДОЖНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ВИКОНАВСЬКІЙ ПІДГОТОВЦІ ВОКАЛІСТА-ПЕДАГОГА	165
СЕКЦІЯ: ПСИХОЛОГІЯ	
Xursanqul Tursunmurodov, Ne'mat Isoyev (Samarqand, O'zbekiston)	
O`SPIRINLARNING JISMONIY VA AQLIY RIVOJLANISHINING PSIXOLOGIK HUSUSIYATLARI	167
Xursanqul Tursunmurodov, Olim Qodirov (Samarqand, O'zbekiston)	
TA'LIM-TARBIYA VA MILLIY QADRIYATLAR PSIXOLOGIYASI	167
Гулим Агзамова (Семей, Қазақстан)	
К ПРОБЛЕМЕ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБУЧЕНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН	168
Муножатхон Асранбаева (Наманган, Узбекистан)	
БЕРУНИЙ АСАРЛАРИДА ШАХС РУХИЯТИ МАСАЛАЛАРИ	170
Альона Галичанська (Чернівці, Україна)	
ТРАДИЦІЯ ЯК ІНТЕГРУЮЧИЙ ЧИННИК ВЗАЄМОДІЇ В ПІДСИСТЕМІ «БАТЬКИ - ПІДПІТОК»	171